

Секція Освіта	
УДК 378.22.016:796	
Дата першого надходження статті до видання	2026-04-15
Дата прийняття статті до друку після рецензування	2026-05-14
Дата публікації/оприлюднення	2026-05-15

ПЕРСОНАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТУ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА «СТУДЕНТСЬКИЙ СПОРТ» У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ»

Свасьєв А.В.

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри фізичної культури і спорту,
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна
e-mail: 29011973@ukr.net.

orcid.org/0000-0001-9399-1576

Симонік А. В.

кандидат біологічних наук,
доцент кафедри фізичної культури і спорту
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна
e-mail: 020190@ukr.net

orcid.org/0000-0001-8574-8744

Клопов Р.В.

доктор педагогічних наук,
професор кафедри фізичної культури і спорту,
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна
e-mail: clorov-r@ukr.net

orcid.org/0000-0001-9036-4331

Воронкова Т. В.

старший викладач кафедри фізичної культури і спорту
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна
e-mail: kafedraops@ukr.net

orcid.org/0009-0009-9904-6378

Анотація. Дослідження присвячене аналізу ефективності впровадження елементів персоналізації у зміст освітнього компонента «Студентський спорт» у підготовці майбутніх магістрів спеціальності «Фізична культура і спорт». У дослідженні взяли участь 38 здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти, які опанували зазначену дисципліну.

Збір емпіричних даних здійснювався за допомогою авторської анкети, що включала закриті та відкриті запитання і була спрямована на оцінку рівня засвоєння теоретичних положень студентського спорту, розуміння його організаційних, нормативно-правових та етичних аспектів, а також здатності застосовувати отримані знання у змодельованих професійних ситуаціях. Аналіз результатів проводився з використанням кількісних і якісних методів.

Результати анкетування засвідчили, що освітній компонент «Студентський спорт» забезпечує достатній рівень сформованості теоретичних знань, проте виявлено недостатній рівень сформованості практико-орієнтованих та аналітичних умінь,

зокрема у сфері нормативно-правового забезпечення та застосування знань у професійно наближених ситуаціях. Впровадження елементів персоналізації, зокрема варіативності завдань, кейс-методу та аналітичної роботи, сприяло підвищенню рівня засвоєння змісту дисципліни та активізації пізнавальної діяльності здобувачів.

Отримані результати узгоджуються з положеннями студентоцентрованого та компетентнісного підходів у вищій освіті, а також сучасними уявленнями про індивідуалізацію навчання. Практичне значення дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів для удосконалення змісту освітнього компонента «Студентський спорт» на засадах персоналізації у підготовці майбутніх магістрів фізичної культури і спорту.

Ключові слова: студентський спорт, персоналізація навчання, освітній компонент, магістри фізичної культури і спорту, студентоцентроване навчання, професійна підготовка.

Personalization of the Content of the Educational Component “Student Sport” in the Training of Future Masters in Physical Culture and Sport

Svatyev A. V.

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Physical Culture and Sports,
Zaporizhzhya National University, Zaporizhzhya, Ukraine
e-mail: 29011973@ukr.net
orcid.org/0000-0001-9399-1576

Simonik A. V.

Candidate of Biological Sciences,
Associate Professor of the Department of Physical Culture and Sports
Zaporizhzhya National University, Zaporizhzhya, Ukraine
e-mail: 020190@ukr.net
orcid.org/0000-0001-8574-8744

Klopov R.V.

Doctor of Pedagogical Sciences,
Professor of the Department of Physical Culture and Sports,
Zaporizhzhya National University, Zaporizhzhya, Ukraine
e-mail: clpov-r@ukr.net
orcid.org/0000-0001-9036-4331

Voronkova T.V.

senior lecturer at the Department of Physical Culture and Sports
Zaporizhzhya National University, Zaporizhzhya, Ukraine
e-mail: kafedraops@ukr.net
orcid.org/0009-0009-9904-6378

Abstract. The article is devoted to the analysis of the effectiveness of implementing elements of personalization in the content of the educational component “Student Sport” in the training of future masters in the specialty 017 “Physical Culture and Sport” within the framework of student-centered and competency-based approaches in higher education. The relevance of the study is determined by the need to improve the quality of professional training through the

adaptation of educational content to the individual needs and professional interests of students.

The research focuses on identifying the features of mastering the educational component "Student Sport" and evaluating the impact of personalized learning elements on students' educational outcomes. The study involved 38 master's students in the specialty "Physical Culture and Sport". Empirical data were collected using an author-designed questionnaire that included closed-ended and open-ended questions aimed at assessing the level of theoretical knowledge, understanding of organizational and legal aspects of student sport, and the ability to apply knowledge in simulated professional situations.

The results indicate that the educational component "Student Sport" ensures a sufficient level of theoretical knowledge formation; however, a lower level of development of practical and analytical skills was identified, particularly in the areas of legal regulation and application of knowledge in practice-oriented contexts. The implementation of personalization elements, including variability of tasks, case-based learning, and analytical work, contributed to improving students' engagement, learning outcomes, and their ability to apply knowledge in professionally relevant situations.

Special attention is paid to the role of personalization in enhancing students' motivation and aligning the educational process with their individual professional interests. The findings confirm that the integration of personalized approaches into the teaching of the educational component "Student Sport" contributes to a more effective combination of theoretical and practical training.

Keywords: student sport, personalization of learning, educational component, master's students in physical culture and sport, student-centered learning, professional training.

Вступ

Актуальність проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується переорієнтацією освітнього процесу на засадах студентоцентрованого та компетентнісного підходів, що передбачає активну участь здобувача у формуванні власної освітньої траєкторії та орієнтацію на результати навчання, релевантні майбутній професійній діяльності [2; 10]. У контексті підготовки фахівців зі спеціальності «Фізична культура і спорт» це набуває особливого значення, оскільки їх професійна діяльність поєднує організаційні, педагогічні, управлінські та соціокультурні аспекти.

Важливою складовою такої підготовки виступає освітній компонент «Студентський спорт», який забезпечує формування у здобувачів уявлення про студентський спортивний рух як специфічну систему, що функціонує на національному та міжнародному рівнях, охоплює організаційні структури, нормативно-правове забезпечення, діяльність спортивних клубів та особливості підготовки спортсменів у закладах вищої освіти [1; 3]. Як зазначають дослідники, студентський спорт є не лише складовою фізичного виховання, а й важливим чинником соціалізації та професійного становлення майбутніх фахівців [1; 4].

Проблематика вдосконалення змісту та організації освітнього процесу у вищій школі широко представлена у наукових працях вітчизняних і зарубіжних учених. Зокрема, питання студентоцентрованого навчання, індивідуалізації та формування індивідуальної освітньої траєкторії розглядаються у дослідженнях М. Бойка, Т. Лисенко, Г. Шевчук, В. Кременя [2; 6; 7; 9]. У цих роботах підкреслюється необхідність переходу від уніфікованих моделей навчання до гнучких освітніх систем, що враховують індивідуальні потреби та професійні запити здобувачів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Разом із тим аналіз науково-методичної літератури свідчить, що питання реалізації персоналізованого підходу у викладанні окремих освітніх компонентів, зокрема дисципліни «Студентський спорт»,

залишаються недостатньо розробленими. Попри наявність праць, присвячених змісту студентського спорту та його місцю у структурі професійної підготовки [3; 4], недостатньо уваги приділяється питанням адаптації змісту дисципліни до індивідуальних освітніх потреб здобувачів і формування практико-орієнтованих компетентностей.

Виділення невирішеної частини проблеми. Вище зазначене зумовлює необхідність пошуку ефективних шляхів удосконалення освітнього компонента «Студентський спорт» на засадах персоналізації навчання, що забезпечить підвищення якості підготовки майбутніх магістрів спеціальності «Фізична культура і спорт».

Мета статті. дослідити ефективність впровадження елементів персоналізації у зміст освітнього компонента «Студентський спорт» у підготовці майбутніх магістрів спеціальності «Фізична культура і спорт».

Наукова новизна. Вперше досліджено ефективність впровадження елементів персоналізації у зміст освітнього компонента «Студентський спорт» у підготовці майбутніх магістрів спеціальності «Фізична культура і спорт».

Практичне значення. Результати дослідження дають можливість констатувати, що освітній компонент «Студентський спорт» забезпечує формування у здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» системного уявлення про студентський спортивний рух як соціокультурне явище, його історичні передумови, організаційну структуру та сучасні тенденції розвитку.

Методологія. У нашому дослідженні було застосовано системний підхід для визначення ефективності впровадження елементів персоналізації у зміст освітнього компонента «Студентський спорт» у підготовці майбутніх магістрів спеціальності «Фізична культура і спорт» з урахуванням соціального заказу суспільства та ринку праці.

Методи дослідження. Анкетування.

Джерела даних. З метою визначення особливостей засвоєння освітнього компонента «Студентський спорт» у підготовці здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» було проведено анкетування 38 здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти. Дослідження було спрямоване на з'ясування рівня сформованості у здобувачів цілісного уявлення про студентський спортивний рух, розуміння його організаційних, правових та соціокультурних аспектів, а також оцінку відповідності змісту дисципліни їх професійним потребам. Результати анкетування здобувачів узагальнено у таблиці.

Інструменти аналізу. Статистичний аналіз розподілу результатів анкетування здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт»

Результати

Дослідження проводилося серед 38 здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт», які вивчали освітній компонент «Студентський спорт». На першому етапі дослідження було здійснено анкетування з метою виявлення особливостей засвоєння змісту дисципліни та визначення проблемних аспектів (теоретичних, організаційних, нормативно-правових). На другому етапі впроваджено елементи персоналізованого навчання (варіативні завдання, кейс-метод, аналітична робота з нормативними документами), після чого проведено повторне опитування для оцінки їх ефективності.

У дослідженні використано такі методи: аналіз і узагальнення науково-методичної літератури, анкетування, педагогічний експеримент, методи математичної статистики (обчислення відсоткових значень).

Аналіз відповідей показав, що переважна більшість опитаних (89,47%) розглядає студентський спорт як важливу складову професійної діяльності фахівця фізичної культури і спорту, підкреслюючи його значення не лише як сфери спортивної підготовки, а й як соціально-культурного явища, що впливає на формування особистості та інтеграцію молоді в професійне середовище. Водночас 7,89% здобувачів зазначили, що усвідомлюють значущість студентського спорту лише частково, а 2,63% не змогли чітко визначити своє ставлення, що може свідчити про недостатню глибину розуміння окремих аспектів дисципліни.

Разом із цим встановлено, що рівень засвоєння теоретичних положень студентського спорту є відносно високим. Зокрема, 76,32% здобувачів відзначили, що добре орієнтуються в історії розвитку студентського спортивного руху, структурі міжнародних організацій, зокрема діяльності FISU, а також у сучасних тенденціях розвитку студентського спорту. Ще 18,42% оцінили свої знання як достатні, але фрагментарні, і лише 5,26% вказали на труднощі у системному розумінні матеріалу. Така ситуація пояснюється домінуванням інформаційно-теоретичного компонента у змісті дисципліни, що відповідає її програмним цілям, однак потребує кращої інтеграції з практичним досвідом.

Таблиця 1.

Результати анкетування здобувачів щодо засвоєння освітнього компонента
«Студентський спорт» (n = 38)

Показник	Варіант відповіді	Кількість здобувачів	%
Значущість студентського спорту у професійній діяльності	Висока	34	89,47
	Часткова	3	7,89
	Важко відповісти	1	2,63
Рівень теоретичних знань	Високий	29	76,32
	Достатній	7	18,42
	Низький	2	5,26
Знання нормативно-правової бази	Достатнє	8	21,05
	Часткове	22	57,89
	Недостатнє	8	21,05
Розуміння діяльності спортивних клубів	Сформоване	26	68,42
	Часткове	9	23,68
	Відсутнє	3	7,89
Здатність застосовувати знання (кейс-ситуації)	Сформована	11	28,95
	Часткова	19	50,00
	Низька	8	21,05

Особливо показовими виявилися результати щодо розуміння нормативно-правового забезпечення студентського спорту. Лише 21,05% здобувачів продемонстрували впевнене володіння відповідними знаннями, тоді як більшість (57,89%) оцінила свій рівень як частковий, зазначаючи складність орієнтації в

нормативних документах та їх практичному застосуванні. Ще 21,05% респондентів визнали, що не володіють достатніми знаннями у цій сфері. Це свідчить про те, що правовий компонент дисципліни засвоюється поверхнево та потребує більшої конкретизації і прикладної спрямованості.

Аналіз відповідей щодо розуміння організаційних форм студентського спорту показав, що студенти достатньо добре усвідомлюють роль спортивних клубів як базової ланки студентського спортивного руху: 68,42% респондентів продемонстрували сформоване уявлення про їх функції та значення. Водночас 23,68% зазначили, що мають лише загальне уявлення, а 7,89% не змогли чітко пояснити специфіку діяльності спортивних клубів у закладах вищої освіти. Це свідчить про необхідність більш детального опрацювання організаційних моделей студентського спорту у процесі навчання.

Окрему увагу було приділено оцінці сформованості етичних та лідерських уявлень у контексті управління студентськими командами. Більшість здобувачів (73,68%) відзначили, що розуміють основні принципи етичної поведінки та роль лідера в команді, однак лише 28,95% змогли впевнено застосувати ці знання до аналізу конкретних ситуацій. Це вказує на недостатній рівень сформованості практико-орієнтованих компетентностей, пов'язаних із прийняттям управлінських рішень у реальних умовах.

Важливим результатом дослідження стало виявлення запиту здобувачів на більш індивідуалізований підхід до вивчення дисципліни. Так, 84,21% респондентів висловили доцільність врахування їх професійних інтересів (зокрема, орієнтації на тренерську, організаційну або наукову діяльність) у процесі засвоєння змісту освітнього компонента. При цьому студенти зазначали, що окремі теми курсу мають для них різну значущість, а можливість вибору індивідуальних завдань або напрямів опрацювання матеріалу сприяла б підвищенню мотивації та якості навчання.

Виявлені у ході анкетування особливості засвоєння освітнього компонента «Студентський спорт» зумовили необхідність удосконалення його змісту на засадах персоналізації навчання. З урахуванням отриманих результатів було розроблено та впроваджено елементи персоналізованої організації освітнього процесу, спрямовані на підвищення ефективності засвоєння дисципліни та формування більш цілісного уявлення про студентський спортивний рух. Зокрема, у процесі викладання було запроваджено варіативність завдань, що передбачала можливість вибору студентами напрямів виконання індивідуальної роботи відповідно до їх професійних інтересів. Студентам пропонувалося обирати між аналітичними, організаційними та науково-дослідними завданнями, що дозволило врахувати орієнтацію здобувачів на різні види майбутньої професійної діяльності у сфері фізичної культури і спорту

Важливим елементом удосконалення стало використання кейс-методу, який передбачав аналіз змодельованих ситуацій, пов'язаних із функціонуванням студентського спортивного руху. Зокрема, студентам пропонувалося розглянути ситуації, пов'язані з організацією діяльності спортивного клубу закладу вищої освіти, вирішенням етичних конфліктів у студентських командах, а також аналізом проблем нормативно-правового забезпечення студентського спорту. Це сприяло не лише

поглибленню теоретичних знань, а й формуванню здатності застосовувати їх у практично наближених умовах.

Крім того, було посилено аналітичну складову навчання через залучення здобувачів до роботи з нормативно-правовими документами та сучасними науковими джерелами у сфері студентського спорту. Виконання таких завдань передбачало не лише відтворення інформації, а й її критичний аналіз, узагальнення та формулювання власних висновків щодо актуальних проблем розвитку студентського спортивного руху.

Повторне опитування здобувачів після впровадження зазначених змін дозволило зафіксувати позитивну динаміку у засвоєнні окремих компонентів дисципліни. Зокрема, частка здобувачів, які впевнено орієнтуються у нормативно-правовому забезпеченні студентського спорту, зросла з 21,05% до 39,47%, тоді як кількість тих, хто відчував труднощі у цій сфері, зменшилася до 10,53%. Аналогічно, підвищився рівень здатності застосовувати знання у змодельованих ситуаціях: якщо до впровадження персоналізованих підходів лише 28,95% здобувачів демонстрували впевненість у цьому, то після - вже 52,63%.

Водночас більшість здобувачів (86,84%) відзначили підвищення власної навчальної мотивації та зацікавленості у дисципліні, що вони пов'язують із можливістю обирати індивідуальні траєкторії виконання завдань та працювати з матеріалом, який безпосередньо відповідає їх професійним інтересам.

Обговорення. Отримані результати дослідження загалом підтверджують ефективність освітнього компонента «Студентський спорт» у формуванні у здобувачів цілісного уявлення про студентський спортивний рух як соціокультурне явище та складову професійної діяльності у сфері фізичної культури і спорту. Зокрема, 89,47% респондентів розглядають студентський спорт як важливу складову майбутньої професійної діяльності, а 76,32% продемонстрували високий рівень теоретичних знань. Ці дані узгоджуються з позицією Аживппо О. Ю. та ін. [1], а також нашими розробками [3, 4], які наголошують, що студентський спорт є не лише складовою фізичного виховання, а й важливим чинником соціалізації та професійного становлення майбутніх фахівців.

Водночас результати анкетування виявили суттєві прогалини у засвоєнні окремих компонентів дисципліни. Зокрема, лише 21,05% здобувачів продемонстрували впевнене знання нормативно-правової бази студентського спорту, тоді як 57,89% оцінили свої знання як часткові, а 21,05% — як недостатні. Ще більш показовими виявилися дані щодо здатності застосовувати знання у змодельованих кейс-ситуаціях: лише 28,95% здобувачів продемонстрували сформовану здатність до цього, тоді як 50,00% — часткову, а 21,05% — низьку. Такий розрив між рівнем теоретичних знань і рівнем їх практичного застосування є характерною проблемою освіти у сфері фізичної культури і спорту та підтверджує необхідність переходу від переважно інформаційного засвоєння змісту до більш активних і практико-орієнтованих форм навчання, що відповідає сучасній парадигмі студентоцентрованої освіти [2; 7].

Важливим результатом дослідження є фіксація позитивної динаміки після впровадження елементів персоналізації навчання. Частка здобувачів із впевненим рівнем знань нормативно-правової бази зросла з 21,05% до 39,47%, а кількість тих, хто

відчував труднощі у цій сфері, скоротилася з 21,05% до 10,53%. Ще виразнішою виявилася динаміка у сфері практичного застосування знань: частка здобувачів із сформованою здатністю розв'язувати кейс-ситуації зросла з 28,95% до 52,63%. Ці дані корелюють із висновками Бойка М. М. [2] та Лисенко Т. А. [7] про те, що студентоцентроване навчання сприяє підвищенню не лише мотивації, а й якості засвоєння навчального матеріалу. Виявлений запит 84,21% здобувачів на врахування їх індивідуальних професійних інтересів у побудові навчальних завдань також узгоджується з положеннями людиноцентризму та ідеєю індивідуальної освітньої траєкторії, яку обґрунтовує Шевчук Г. Й. [9] та Кремень В. Г. [6].

Разом із тим необхідно взяти до уваги певні обмеження дослідження. По-перше, вибірка становила 38 здобувачів одного закладу вищої освіти, що обмежує можливість узагальнення отриманих результатів. По-друге, повторне анкетування проводилося безпосередньо після завершення навчального курсу, тому довготривалість виявленого ефекту персоналізації потребує перевірки в подальших дослідженнях. По-третє, самооцінка здобувачів як основний інструмент вимірювання результатів може відображати суб'єктивне сприйняття, а не об'єктивний рівень сформованості компетентностей. Врахування цих обмежень є важливим для коректної інтерпретації отриманих даних і визначення напрямів подальших досліджень.

Позитивна динаміка результатів повторного опитування свідчить про те, що персоналізований підхід сприяє не лише підвищенню рівня засвоєння навчального матеріалу, а й формуванню здатності до самостійного аналізу, прийняття рішень та застосування знань у професійно наближених умовах. Зростання навчальної мотивації, яке зафіксувало 86,84% здобувачів, може бути пов'язане з підвищенням суб'єктності у навчальному процесі — можливістю обирати завдання відповідно до власних інтересів і бачити безпосередній зв'язок між навчальним матеріалом і майбутньою професійною практикою. Це відповідає компетентнісному підходу у вищій освіті, який передбачає орієнтацію на результати навчання та здатність діяти в умовах реальної професійної діяльності [10].

Таким чином, результати дослідження підтверджують доцільність удосконалення освітнього компонента «Студентський спорт» шляхом інтеграції персоналізованих підходів. Впровадження варіативних завдань, кейс-методу та аналітичної роботи з нормативно-правовими документами забезпечило статистично виражене покращення ключових показників засвоєння дисципліни та навчальної мотивації здобувачів. Отримані дані створюють підґрунтя для подальшої розробки структурно-функціональної моделі персоналізації освітніх компонентів у підготовці фахівців фізичної культури і спорту.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що освітній компонент «Студентський спорт» забезпечує формування у здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» системного уявлення про студентський спортивний рух як соціокультурне явище, його історичні передумови, організаційну структуру та сучасні тенденції розвитку. Водночас виявлено недостатній рівень сформованості окремих компонентів підготовки, зокрема у сфері нормативно-правового забезпечення, етичного аналізу діяльності студентських команд та застосування знань у практично наближених ситуаціях.

Результати анкетування показали, що за наявності високого рівня мотивації здобувачів до вивчення дисципліни переважає частковий рівень сформованості практико-орієнтованих та аналітичних умінь, що свідчить про необхідність удосконалення змісту та форм організації навчального процесу.

Впровадження елементів персоналізованого підходу, зокрема варіативності навчальних завдань, використання кейс-методу та аналітичної роботи з нормативно-правовими джерелами, сприяло підвищенню рівня засвоєння окремих тем дисципліни, зростанню здатності здобувачів до застосування знань у змодельованих ситуаціях та підвищенню їх навчальної мотивації.

Доведено, що персоналізація навчання у межах освітнього компонента «Студентський спорт» є ефективним напрямом удосконалення підготовки здобувачів, оскільки забезпечує поєднання теоретичного, аналітичного та практичного компонентів навчальної діяльності відповідно до індивідуальних професійних інтересів здобувачів.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробленням структурно-функціональної моделі персоналізації освітніх компонентів у підготовці фахівців фізичної культури і спорту та експериментальною перевіркою її ефективності.

Список використаних джерел

1. Ажиппо О. Ю., Павленко В. О., Павленко Є. Є. Студентський спорт в системі фізичного виховання закладів вищої освіти : навчальний посібник для здобувачів та викладачів закладів вищої освіти. Харків, 2019. 285 с.
2. Бойко М. М. Студентоцентроване навчання як нова парадигма освітнього процесу вищої школи. *ScienceRise: Pedagogical Education*. 2019. № 4 (31). С. 15–20. <https://doi.org/10.15587/2519-4984.2019.176797>
3. Воронкова Т. В., Симонік А. В., Верітов О. І., Караулова С. Студентський спорт : курс лекцій для здобувачів ступеня вищої освіти магістра спеціальності «Фізична культура і спорт» освітньо-професійної програми «Спорт». Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2024. 104 с.
4. Воронкова Т. В., Симонік А. В., Пономарьов В. О., Сватъєв В. А. Місце освітнього компонента «Студентський спорт» у структурі підготовки фахівців зі спеціальності 017 «Фізична культура і спорт». *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2025. С. 119–125.
5. Закон України «Про вищу освіту». Київ, 2014.
6. Кремень, В. Г. Філософія людиноцентризму в освітньому просторі / В. Г. Кремень. 2-е вид. К.: Т-во «Знання» України, 2011. 520 с.
7. Лисенко Т. А. Студентоцентроване навчання у контексті міждисциплінарної освіти: нові підходи до формування професійних компетентностей. *Академічні візії*. 2024. № 38. <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1577>
8. Стандарт вищої освіти України: другий (магістерський) рівень, спеціальність 017 «Фізична культура і спорт». Наказ МОН №516 від 11.05.2021.
9. Шевчук Г. Й. Індивідуальна освітня траєкторія студента: суть і ключові аспекти організації. *Педагогічні науки*. 2021. № 95. С. 57–63. <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2021-95-8>

10. Mukan N., Chubinska N., Zhongjun G. Competence-based approach in higher education: key concepts and categories. *Academic Visions*. 2023. № 17. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7782697>

References

1. Azhyppo O., Pavlenko V., Pavlenko Ye. (2019). Studentskyi sport v systemi fizychnoho vykhovannia zakladiv vyshchoi osvity [Student sport in the system of physical education of higher education institutions]. Kharkiv, 285 p.
2. Boiko M. (2019). Studentotsentrovane navchannia yak nova paradyhma osvitnoho protsesu vyshchoi shkoly [Student-centered learning as a new paradigm of the educational process in higher education]. *ScienceRise: Pedagogical Education*, 4 (31), 15–20.
3. Voronkova T., Symonik A., Veritov O., Karaulova S. (2024). Studentskyi sport [Student sport]. Zaporizhzhia: Zaporizhzhia National University, 104 p.
4. Voronkova T., Symonik A., Ponomarov V., Svatyev V. (2025). Mistse osvitnoho komponenta “Studentskyi sport” u strukturi pidhotovky fakhivtsiv zi spetsialnosti 017 “Fizychna kultura i sport” [The place of the educational component “Student sport” in the structure of training specialists in specialty 017 “Physical Culture and Sport”]. *Scientific Journal of Dragomanov Ukrainian State University. Series 15*, 119–125.
5. Law of Ukraine “On Higher Education” (2014). Kyiv.
6. Kremen V. (2011). *Filosofiiia liudynotsentryzmu v osvitnomu prostori* [Philosophy of human-centeredness in the educational space]. Kyiv: Znannia, 520 p.
7. Lysenko T. (2024). Studentotsentrovane navchannia u konteksti mizhdystsyplinarnoi osvity: novi pidkhody do formuvannia profesiinykh kompetentnostei [Student-centered learning in the context of interdisciplinary education: new approaches to the formation of professional competencies]. *Academic Visions*, 38.
8. Standard of Higher Education of Ukraine: second (master’s) level, specialty 017 “Physical Culture and Sport” (2021). Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine No. 516.
9. Shevchuk H. (2021). Indyvidualna osvitnia traiektoriia studenta: sut i kliuchovi aspekty orhanizatsii [Individual educational trajectory of a student: essence and key aspects of organization]. *Pedagogical Sciences*, 95, 57–63.
10. Mukan N., Chubinska N., Zhongjun G. (2023). Competence-based approach in higher education: key concepts and categories. *Academic Visions*, 17.